

నేటినిజం వారపత్రిక

సంకలనం
 మాట్లాడేవారిని దర్శించు మాట్లాడలేని వారిని స్మరించు.
 మరచిపోవాల్సిన వాటిని గుర్తుంచుకోక గుర్తుంచుకోవాల్సినవాటిని మరచిపోక
 దుష్టలకు మనసు ఉచితం జరిగించిన మాటల్ని చంచు
 -గంటా మనోహరరెడ్డి
 సెల్: 9949992964

నానీ
 అగ్నిరాగం గాయపరుస్తున్నా చందనం చిలకరించేది ఇల్లాలే!
 -డా|| సి. భవానీదేవి
 9866847000

website: www.netinijam.com
 ఎడిటర్: బైన దేవదాస్: సెల్: 9000065433
 గురువారం 25-1-2024

మట్టితో మనిషికి విడదీయరాని అనుబంధం - ప్రసిద్ధ కవి జయరాజ్

“కవి సాయంత్రం” ప్రత్యేక పుస్తక ఆవిష్కరణలో కవిత్వ, మౌనం, మట్టి, బైన దేవదాస్, జయరాజ్, ముద్దుల సంపత్కుమార్, మండలి సుధాకర్ రెడ్డి, విజయలక్ష్మి.

అన్నారు. ప్రతి రచనలో పాఠకులను వెంటాడే భావజాలం తప్పకుండా ఉండాలని సూచించారు. చమత్కారం, చలనీయత విసురుతూనే చక్కని నందేశాన్ని అందించే రచనలు చేయాలని అన్నారు. కవి సాయంత్రం కవి విడదీయరాని అనుబంధం తనకు ఉందని తెలిపారు. అడిషనల్ కలెక్టర్ శ్యాంప్రసాద్ మాట్లాడుతూ మాన్యజ్ఞాని అనే మారామూల ప్రాంతం నుంచి అనుసంధానం చేస్తూ ఉభయ రాష్ట్రాలే కాకుండా, పలు దేశ విదేశాల కప్పల తో అనుబంధం

కవి సాయంత్రం ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి నందమూరి బాలకృష్ణ సన్మానిస్తున్న అతిథులు.

విచ్చరణకని 9 ఏళ్లగా గ్రామీణుల విజయవంతంగా నడిపిస్తున్న సంపత్ ఆధీనం నడుపుతున్న అన్నారు. తాను అందులో సహజంగా ఉండాలని అనుకుంటున్నానని తెలిపారు. ప్రసిద్ధ కవి జయరాజ్ అనేవే పుస్తకం చేశారు. ప్రముఖ సోషల్ మీడియా గ్రూప్ “కవి సాయంత్రం” ఆర్గనైజర్లు ప్రసిద్ధ కవి జయరాజ్ అనేవే పుస్తకం చేశారు. ప్రముఖ సోషల్ మీడియా గ్రూప్ “కవి సాయంత్రం” ఆర్గనైజర్లు ప్రసిద్ధ కవి జయరాజ్ అనేవే పుస్తకం చేశారు. ప్రముఖ సోషల్ మీడియా గ్రూప్ “కవి సాయంత్రం” ఆర్గనైజర్లు ప్రసిద్ధ కవి జయరాజ్ అనేవే పుస్తకం చేశారు.

తరాలకు తరగని సంపదగా కాలానికీ అనుగుణంగా అనేక వికాసాలను సూచించారు. సామాజిక మాధ్యమాలలో సవకవులు కృత్యం ఎరువులతో వ్యవసాయం చేస్తూ, భూమిని గుర్తు చేస్తూన్నామని, సహజ వనరులను కాపాడుకుంటూ, ఇజలను వైతన్యం చేయాలని అన్నారు. అలాంటి బాధ్యతతో కవులు రచనలు చేయాలని విజయలక్ష్మి అన్నారు. నేటినిజం సంపాదకులు బైన దేవదాస్ మాట్లాడుతూ మారుతన్న బాధ్యతాయతంగా రాయాలని

సుసందృశ్యం

ఘృతం అంటే నెయ్యి, కోశాతకీ అంటే బీరకాయ. ఘృత కోశాతకీ అంటే నేటి బీరకాయ. నేటి బీరకాయ పేరులో నెయ్యి ఉంది కానీ బీరకాయలో లేదు. నెయ్యి లాంటి కమ్మని పదార్థం కూడా లేక పోగా కనీసం తినడానికి కూడా రుచిగా కూడా లేకుండా చచ్చగా ఉంటుంది. పాలకూరలో పాలు, పెరుగు తోటలో పెరుగు.. ఇలా పేర్లతో వచ్చి నిజానికి అందులో పాలు, పెరుగు ఉండవని మనకు తెలుసు. ఘృత కోశాతకీ కూడా ఈ కోవకు చెందినదే. పేర్లు విన్నప్పుడు అందులో పాలు ఉన్నాయేమో, పెరుగు ఉందేమో, నెయ్యి ఉందేమో అనిపిస్తుంది. ఇలాంటివి చూసినవారు “పేరు గొప్ప ఊరు దిబ్బి” అంటే పేరు కన్నా పేరు-ఇల్లాల గద్దెలాల కంపు” అనే సామెతలు వచ్చినవి. ఊరించే, ఊరించే విధంగా ఉన్న ఇలాంటి పేర్లకూ వాటి లక్షణాలకు అనుగుణంగా ఉండటం ఉండటాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ గమనించవచ్చు. కొందరు వ్యక్తులు ఈ కోవకు చెందితారు. అదిలాగే చూద్దాం. పేరేమో సక్కువ పోతుంది. చెప్పినట్లు అసత్యం, నోరు తెరిస్తే అబద్ధం, పేరు ధర్మ రాజు చేసినట్లు అధికారం. పేరులోనే కరుణ, కరుణాశక్తి.. అతనిలో/అమెలో కరుణ అనే కోశానా కనపడదు. ఇలా చెప్పకుంటూ పోతే కోశాతకీలూ ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి. అందుకే పేరుకు తగ్గట్లు నాన్న జీవితంలో అలా ఉంటారని అనుకోవడం ఒక్కటే ప్రపంచం అని తెలియజేస్తూ అలాంటి వాళ్లను ఉద్దేశించే ఈ ఘృత కోశాతకీ న్యాయము వాడుకలోకి వచ్చింది. కొందరి మాటలు- చెప్పేటప్పుడు అలాంటి సంబంధం ఉండదు. మాటల్లో గొప్పలు తప్ప చేతల్లో ఉండవు.

ఘృత కోశాతకీ న్యాయము

నేటి రాజకీయ నాయకుల్లో చాలా మంది చెప్పే మాటలు నేటి బీరకాయలాంటివే. దేశ సేవ, ప్రజాసేవ, దీని జనోద్రేకం లాంటివి అతని అవకాశం మాటలు. ప్రజల కోసమే తాము ఉన్నామని అసలీ రాజకీయాల్లోకి వచ్చిందే అందుకని మైకు పట్టుకుని చెప్పేది చిల్లలు పదేలా చెప్పే మాటలన్నీ నేటి బీరకాయ వంటివి. కాబట్టి అలాంటి వారి మాటలు, చేతలను నితీతంగా గమనిస్తూ ఉండాలి. మాటలూ చేతలూ, పేరుకూ వ్యత్యాసం ఏమైనా సామ్యం ఉండాలి లేదా చూస్తూ మనస్సు మనం మోసపోకుండా కాపాడుకోవాలి. ఇలాంటివి చదివేప్పుడు ఉపకృతిక మనస్సు మన పేర్లను తదుపరి మోసం నోరూ, అలా మన తల్లిదండ్రులు మనకు చెప్పిన పేర్లకు లేదా మన పిల్లలకు మనం పెట్టిన మంచి అర్థవంతమైన పేర్లకు తగ్గట్టుగా ఉన్నామా, అలా వారిని తీర్చిదిద్దుతున్నామా అనేది కూడా ఆలోచించాలి మరి.

-వర్ధిమక సునంద
 9441815722

బంగారు బాయి

ఇచ్చిన నీళ్లలో తన చుట్టూ చెట్ల బంధాలను దృఢ పరిచి మనానికీ మన మైన కల్లు తరుపు. దోసిల్లలో నీ అమ్మతాన్ని తీసుకున్నప్పుడు ప్రపంచమే చెరిసింది నీలిచేదీ నీ ధార గొంతు నుండి దిగి అటు కదనరంగం లపై అంటూ దూకుడు పెంచేది. నీ నీళ్లకు కడుపున దాచిన ఇంటిలోని బిందెలు నిన్నెప్పుడు చేరుదామా అని ఉబలాట పడేది బోర్లను తాళ్ళు ఎన్నో అయి చూచినా నిలబడే ధీమాతపయ్యూ అమ్మ కట్టే దెబ్బలు తిన్న నేను ఎన్నో సార్లు నీ వద్ద కన్నీరు కార్చలేదు. కొత్త దైర్ఘ్యం ఎన్నిసార్లు రణరంగం లో దుంకలేదు ప్రతి మనసులో సుషు పదిలం ప్రతి మనిషికి సుషుక వరం ఎన్నో ఇండ్లలో అమ్మతాన్ని నింపావు తనవుల్లో ఊరి వీరత్వాన్ని పంచావు

-సిరినిల్ గుప్తా రెడ్డి.
 9849062038

చిత్రకన్ను

విడికల మధ్య నుంచి సన్నగా పొగ లేస్తుంది. నర్మయ్య వాడే ముత్తడితో కలిసి బస్టిల్లె పండుల అమ్మకానికాను సోహానోల్ సేకేతో డేరమాలు తున్నాడు. పరశరాములు, అమ్మగా అమ్మగా మిగిలిన ఆర విజేరం నేలా అమ్మకాని తాగటానికి ఆకు మడచుకుని తాడిచెట్టెను ఎల్లగా వేంక చూస్తున్నాడు. నాగరాజం పిల్లల్ని ఇక్కడోకి పంపించే సూక్ష్మతతోనే వీరవర్తం తా కలిసి మేనుకున్న సిండ్లతోనే సిగిల్ తాగటా కమ్మలు వేస్తున్నాడు.

సరిగ్గా అదే సమయాన - ఆ ముగ్గురినీ కన్నుతల్లి బాలవ్వ ఆయాసపడటం చూసేసింది. అదే చిత్రమే కాని - లచ్చప్ప పోసిన తులసిపండు నోట్లో పడటం తోటే బాలవ్వ ఆయాసం చల్లారింది. లచ్చప్ప పెద్ద నోరు చేసుకుని విడవటం చుట్టుపక్కల వాళ్లకి అచ్చయ్యగా అనిపించి గునగునా పరిగెత్తుకొచ్చాడు. బాలవ్వ మాత్రం యెండుగడ్డో నిద్రవంగా పడి వుంది. ఈ దురుగాలికి యెండుగడ్డో కిలకలాయ్చింది. కాని బాలవ్వ మాత్రం కట్టెలా వుండిపోయింది.

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

“ఎందుకు జేత్రరా? కనరెక్కెందిరా మాదుగులకు, ఇర్లుయత్తనంటే గూడ ఒల్లనని నీల్లుతాండ్రా, నీయవ్వు.”

శవం కోసం పేర్చిన కాష్టం శవం రాకముందే కాలిపోయినట్లు ఆ బూడిద సాక్ష్యం చెబుతోంది

శవం కోసం పేర్చిన కాష్టం శవం రాకముందే కాలిపోయినట్లు ఆ బూడిద సాక్ష్యం చెబుతోంది. నర్మయ్యకు విడుదలైంది లచ్చప్పకు మట్టి - పాడే దిగింది. నర్మయ్యకు కోపముచ్చింది సూర్యుడి మట్టి - మంటలూంటే గీతం జెప్పక కళ్లలో విరుద్దంతోటే చెట్టు విరిచేస్తున్నట్లు పట్టె ఫాకఫాకమున్నాడు.

“అంజు కొడుకుల సంకల్పం.. చెప్పే” మనసు ఏమంటుందో కాని నర్మయ్య కాళ్ల మాత్రం భయంకరంగా వెనుదిరిగాయి. మాదిగండ్లపై భూకంపం వెలుగుతున్న నర్మయ్య. చింతచెట్టు కింద నిలబడి మోటు చూసాడు. నిశ్చలంగా వుంది. దూరం గా ఓ గుడిన దగ్గరే నలుగురూ డూరుకు చూచిన వున్నారు. పేలుతున్న ఫిరంగుల్లా అడుగులేస్తూ వాళ్లవైపుకు నడిచారు.

“రాజులూ” కాసాపా, “మీరన్నం త యత్తగని జెర జల్లి రాజు” చింతచెట్టు నీడకు వల్లభెట్టు చాలా చల్లగా మాట్లాడు.

వాళ్ల మరో మాటనలేదు. అందరినీ పేలుతున్న లేచారు గడ్డక్కలో నహా నర్మయ్య లోగింపొవడం చూచిగలకు సంకోచంగా వుంది. చింతలో కట్టె కట్టేస్తున్నారు. చాలా మాటలూ గాలికి ఊగి కొమ్మల్లా ఊగుతూ బకటా పనిచేస్తున్నారు. పెరిగిన కొండను ఎక్కెసినంత సంకోచం వాళ్లని మాటలూగా పని చేయలేదు.

అలాగే పాడే చుట్టూ కార్చు న్నారు. అడవి కాకపోయినా అడవి మధ్య శవం దగ్గరే కూర్చున్నాడు నాగ రాజం. పరుశరాములు దూరంగా వెళ్లి తాడిచెట్టు కింద కాచుని ఎల్లా చూస్తున్నాడు. నర్మయ్య, ముత్తడు మంగపాద దగ్గర మాట్లాడుకుంటున్నాడు.

చూస్తుంటే సేపట్టేనే కాష్టం పేర్చటం పూర్తయి ఎందుకంటే.. అందరూ కాష్టం పడకే చేరారు. ముత్తడు మాత్రం రాదేమి. ఎల్లా వెళ్లిపట్టున్నాడు. మగవాళ్లంతా అక్కడే ఉన్నట్టుగా చాలామందిన్నారు మాదిగలు.

పాడే లేచింది. పాడేలోని బాలవ్వ లేచింది. కాళ్లో పడుకోబెట్టుబడింది. బాలవ్వ మీద కట్టె పేర్చుతున్నారా అందరూ కలిసి. పెద్ద పెద్ద మొద్దులు తేల్చి బాలవ్వ మీద మోటుంటే చాన్యాళ్ల కనీసం తో తిరుక్కుంటున్నట్లు మాటా రుగా అన్నింటిండు మాదిగలు వెళ్లకు! పరుశరాములు చిల్లల కండకో కాష్టం చుట్టూ తిరిగి ఎదంచేతో కొరిచిపెట్టాడు. పొగచూరుతున్న కాష్టం మీద మీసాలతును కోసిన జల్లు తంబే, ‘మంట’, గుళ్లూన లేస్తోంది. ఎందుకీ మాదిగలు చాలా సంకోచంగా కనిపిస్తున్నారు. బాలవ్వ చాలావరకు కాలిపోయింది.

నర్మయ్యకట్టె అందరూ స్నానాలు చేయడానికి బావివైపు వెళ్లారు. బిడి కాల్లుతూ వచ్చిన వాడే ముత్తడు నర్మయ్య కోసం వాళ్లకొంది గాబివైపు వెళ్లిపోయాడు. తుట్టిన చచ్చిపోయి. ముసలూరు మింగుతూ మాదిగలు వెళ్లారు. వాళ్ల పోరులు కొందరు ఎదురస్తూ, రొప్పుకుంటూ పరిగెత్తుతూ ఎదురొస్తున్నారు.

“ఎప్పుడంటే?” అన్నాడు ఎల్ల రుమాలతను. అతనితో పాలు మరో ఇద్దరూ అదే అడిగారు. “మంట” అని అన్నప్పుగా వెళ్లితూ పడుతూ ఏడుస్తూ అందుకూడా పోయింది. అంతకంటే ఏమీ చెప్పటం లేదు. కాదు జరిగింది చెప్పటానికి ఆ అమాయకత్వానికే నోరు రావటం లేదు. మీసాలతును మరెవరూ గాభాగాపడుతూ పరిగెత్తుతారు. ముసలూళ్లు పరుగుతో ఊహలు పోతూ నడిచారు. పరిగెత్తుతున్న ఆ కట్టె అత్రంగా ఉన్నాయి.

తీరా వచ్చి గుడినల్లి చూసిన ఆ కట్టె అట్టే అగిపోయాయి. కట్టె కాయ్యబారి చూస్తున్నాయి. వాళ్ల ఒక్కొక్కరికీ ఒక్కొక్క కాష్టం ఎదురుగా రగులుతూ కచ్చింది.

“బాలవ్వకి బంగారం మీద, దబ్బు మీద పెద్ద మోజుండేది. భూమీద దబ్బు, బంగారంమూ తన ఇంట్లో చేరితే పొగిందేమిటం తెలియక పుండేది. తను చచ్చి ఏడుపైనా ఏడుస్తుందని బిడ్డని, తల్లికి తలకొరిచి పెట్టడానికి పనికొస్తేదని చిన్న కొడుకుని తప్ప మిగతా ఏ కాడుకని అంత ప్రేమగా చూడేది. నిజానికీ ప్రేమ పోకపోయినా కూర్చుంటే దబ్బెలా కూడుతుంది. దబ్బు కూడంటే తన ‘చావు’బాగా కొడుకు అడుగుతుంది? ఆ ఉద్దేశంతోనే మొగిచ్చి కూడా ఒక్కనిమిషం పాడుకున్నాడు ముద్దులనచ్చులేదు.

బాలవ్వ కాళ్లరానికొచ్చేనాటికి తన మొగుడు నాగమల్లయ్యకి ఎకరం నేలా, చిన్న మిడ్ల కండ్లెడి. (కాన్యారోల్లి) చావుపొందు కార్తెల్లు నిండి తన నాగమల్లయ్య చనిపోయి తన బాలవ్వ చేతుల్లో ఇరవయ్యే తలాల బంగారము, ఎన్నె ఎకరాల నేల, రెండు కుర్రగారు తోటలు, ఊరి అచ్చు భూలం కాకాలూ దక్కాయి.

అనవసర భర్తని తన మొగుడి శవాన్ని కాలేయలేదు. కొడుకుల్లో ఎత్తింది బొంబెట్టింది. కానీ? తను మాత్రం తన శవం మాత్రం తప్పక కాలేయంకోసం నానుకుంది కాష్టం లోనే తను. అందుకే- బంగారం.. దబ్బు.. బిగిడిన కట్టిన బాలవ్వల వద్ద నుంచి తెల్లగడ్డ గాలికి రెవరూ దూకలేదు. బాలవ్వ చనిపోయిన కలలాగే. అతి నిశ్చలంగా నడుచుంటే శవం.. ఊరు రాదేమీ అయిందో గజానికే బిడ్డ ఏడువటం చూసేసేట్టుంది. కాష్టానికి కాష్ట దూరంగా పాడే దింపారు.

కథల వంతు
 (వాడి తరచువారి కథలు నేటి తరానికి)
 ఈ కథలకు అలోచించజేసి వ్రాసినవరచే
 25 ఏళ్ల క్రితం రాసిన కథలకు ఆహ్వానం
 -సంపాదకులు

